

СДС. Неслучайно на Конференцията бяха направени предложения новата организация на циганите да се манифестира като естествено коалираща се в СДС.

Втората теза изразяваше мнението, че без да се обвързва с БКП и особено пък да ѝ бъде пряко подчинена, новата ромска организация трябва да защитава социалистическата ориентация на общественото развитие (при това без да се премълчават и отричат негативните страни и моменти в нейната досегашна реализация в страната).

Третата теза бе предложена спонтанно, шумно и предимно чрез реплики и нерегламентирани подхвърляния към залата или към седящите около изказалия ги. Сърцевината на тази теза се свежда до недопускане всеобщата ромска организация да манифестира строго партийно-политическа определеност. Съгласно авторите на тази теза, новата ромска организация трябва да има собствени позиции, свързани с коренните интереси и потребности на ромите като етническа и социална общност, а не с програмите и декларациите на която и да е партийно-политическа сила.

Тъкмо третата теза бе формулирана, манифестирана и защитавана по типично цигански маниер на мислене и поведение. Още повече, че той бе реализиран съобразно конкретната общественно-политическа обстановка в страната - предстоящите избори. Става дума за това, че някои роми аргументираха тази теза под формата на въпроси с единен подтекст: "Ако застанем зад БКП пък спечели опозицията, какво ще правим тогава?" и съответно "Ако подкрепим СДС пък спечели БКП, какво ще правим тогава?" Някои могат прибързано да кажат: "Циганска работа", "циганско шмекеруване", "цигански увъртания" и т. н. В действителност, както и бе посочено на много места в труда ми, циганите не са живели в собствена държава, а в чужди държави - ту свободни, ту поробени от други. Вътрешните и външните борби на тези държави винаги са рефлектирали върху циганите, и по-начало винаги не в позитивен план. Оттук и циганите е трябвало да се научат да не рискуват, да изчакват, да имат "простор" за маневриране, за да избегнат поне голямата беда, а с малката те така или иначе са привикнали. Този начин на мислене и поведение лежи в основата на тяхното оцеляване досега, и